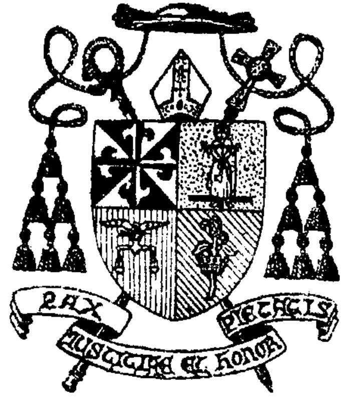
No. 2906 Woensdag 15 Dec. 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Frater Petrus Innocentius Verriet,

van de Orde der Predikheeren,

door de genade Gods en de gunst van den Apostolischen Stoel,

Titulair Bisschop van Eleutherna

eu Apostolisch Vicaris van Curaçao,

aan de Geestelijkheid en Geloovigen van zijn Vicariaat

Zaligheid in den Heer.

Beminde Geloovigen. Het is U allen bekend, hoe zeer het heil onzer jeugd, — zoowel haar stoffelijk als geestelijk heil, — ons ter harte gaat. Gaarne hebben wij er alles voor over, om dit naar best vermogen te bevorderen. Wij willen onze katholieke jeugd sterken en vormen voor den strijd van het leven. Wij willen onze katholieke jongens eenmaal zien als mannen van plicht en van karakter; — mannen die niet alleen hun plichten tegenover God, zich zelf en de maatschappij kennen, maar die ook voldoende kracht en energie en eigenwaarde bezitten, om deze plichten, wier vervulling de waarde en de schoonheid van het menschelijk leven uitmaken, getrouw na te komen.

Onze jeugdvereenigingen, — in het bijzonder de „Jonge Wacht" en de „R. K. Padvinderij", die zich onder den zegen van den Goeden God zoo prachtig aan het ontwikkelen zijn, kennen geen ander doel dan dit: karaktervorming, opdat onze jongelui, eenmaal als man en christen, sterk staan temidden van den strijd, moedig en fier het hoofd bieden aan de velerlei moeilijkheden, die zich in het moderne leven voordoen. Op de meest dringende wijze vragen wij daarom de medewerking van onze katholieke ouders, om dit doel te bereiken. Het spreekt toch vanzelf, dat onze katholieke jongens, willen zij dat doel bereiken, zich aansluiten bij onze katholieke vereenigingen. En evenzeer spreekt het vanzelf, dat onze katholieke ouders, die op de eerste plaats daarbij geinteresseerd zijn, ons hunne zoo noodzakelijkekrachtdadige medewerking verleenen. Eerst als wij van die medewerking zeker zijn, kunnen wij vertrouwen te zullen slagen.

Maar, beminde Geloovigen, het is U ook niet onbekend, dat er velen, zeer velen zijn, die nadat zij de school verlaten hebben, maar al te spoedig van het goede pad afdwalen. Zoo gaarne zouden zij de gelegenheid hebben, om hun geestelijke en lichamelijke krachten verder te ontwikkelen, opdat zij, eenmaal gekomen tot den mannelijken leeftijd, op een behoorlijke wijze in hun onderhoud kunnen voorzien. Zij zoeken een gelegenheid, doch vinden ze niet. En zoo zijn zij gedoemd tot niets doen, om voor niets rond te loopen.

Wat zal er van deze jongens terecht komen? Ons hart wordt met droefheid vervuld, als wij daaraan denken. Niets is er, wat een jonge man meer demoralizeert, als te willen werken en niet te kunnen, omdat de gelegenheid tot werken ontbreekt. In iederen jongeman leeft een drang, een sterk verlangen om iets te worden, iets te doen, iets tot stand te brengen. Doch hoevelen zijn er, die de schoonste jaren van hun leven, de jaren van hun jeugd, in nutteloos niets doen moeten doorbrengen. En dat met de treurigste gevolgen voor hun godsdienstig en zedelijk leven.

Met het klimmen der jaren, ontwikkelen zich de hartstochten in het hart van den mensch, en worden steeds sterker. Hoe zal de jongeman, die door gebrek aan arbeid totaal ontwend is aan tucht en orde, deze kunnen bedwingen? Hoe zal hij staande kunnen blijven temidden van de zedelijke gevaren in onze moderne maatschappij? Nadat het gedwongen niets doen zijn godsdienstig en zedelijk leven ondermijnd heeft, staat hij totaal machteloos in den storm der hartstochten, niet in staat zich zelf te bedwingen. Er gaapt een afgrond van zedelijke ellende, en daarnaast van godsdienstige onverschilligheid, waarin hij zoo goed als zeker zal ten onder gaan, indien er niemand is om hem de helpende hand te reiken.

Welnu, beminde Geloovigen, begaan met het lot van zoovelen onzer katholieke jongens en bezorgd voor hun toekomst, hebben wij naar een middel gezocht om hen te helpen. Wij willen onze jongens, die zonder werk zijn, helpen, om ze te ontrukken aan de gevaren, waarin zij verkeeren, — om hun geestelijke en lichamelijke krachten te ontwikkelen, — om hen te vormen tot mannen van plicht, discipline en orde, zoodat de toekomst voor hen verzekerd is.

Dat middel meenen wij gevonden te hebben in de oprichting van een werkkamp.

Gij zult mij zeggen: een werkkamp, dat is iets nieuws; — en vragen, wat eigenlijk de bedoeling ervan is.

Welnu, in dit werkkamp zullen onze jongens zich leeren oefenen in verschillende soorten van werkzaamheden, — liefde en smaak voor den arbeid zullen worden aangekweekt, — onze jongens zullen worden gewend aan tucht, opdat zij, als zij eenmaal het werkkamp zullen verlaten, op eigen beenen kunnen staan, en met eigen krachten hun toekomst zullen kunnen opbouwen.

Dit werkkamp zal staan onder de degelijke leiding van Broeders, de „Kruisvaarders van St. Jan", die in Nederland reeds jaren met het grootste succes eenzelfde sociaal-godsdienstig werk voor de jeugd verrichten.

Zooals U misschien reeds weet, zal dit werkkamp worden opgericht op de plantage „Brakkeput Ariba" die overvloedige gelegenheid biedt, om zich in verschillende werkzaamheden te oefenen.

En de Broeders Kruisvaarders zijn reeds aangekomen. Zij zijn naar Curaçao gekomen, met een hart vol liefde en geestdrift voor de jeugd, — met geen ander doel oogen, dan onze jongens te helpen — ze te vormen voor de toekomst, — ze te maken tot nuttige leden van Kerk en maatschappij.

Dit is het groote en voorname doel van dit werkkamp. Het wil niets anders zijn dan een hulp voor onze katholieke ouders, wier ouderhart met zorg vervuld is over het lot en de toekomst hunner kinderen, omdat zij niet weten waar ze te plaatsen, nadat zij de school verlaten hebben. Hoeveel ouders slaan met diepe bezorgdheid hun kinderen gade, die los van de teugels, waardoor zij gedurende hun schooljaren gebonden waren, maar al te spoedig, helaas, het verkeerde pad opgaan, het verkeerde voorbeeld van zooveel anderen navolgen, en geen weerstand bieden aan de verleidingen op zedelijk en godsdienstig gebied, die vooral heden ten dage zoo groot zijn.

Wij willen hen helpen, — wij willen hun zorgen verlichten. Maar dan verwachten wij ook, dat onze katholieke ouders ons hun volle medewerking zullen geven, om dit zóó schoon en verheven beschavingswerk, dat wij ten koste van groote offers voor hun kinderen ondernemen, en waarvan voor een groot deel de toekomst van Curaçao zal afhangen, te doen slagen.

Beminde Geloovigen, het is niet veel wat wij U vragen.

Op de eerste plaats, vragen wij de medewerking van onze ouders, die wij vriendelijk verzoeken om bij den Pastoor der parochie de namen op te geven van de jongens, die zij gaarne in het werkkamp geplaatst zien, en aan de zorgen der Broeders toevertrouwen. De leeftijd der jongens, die voor het werkkamp in aanmerking komen, kan varieeren van 14 tot 18 jaar.

Natuurlijk zullen niet alle jongens aanstonds een plaats kunnen krijgen, om de eenvoudige reden, dat er geen plaats is. Maar dit beloven wij U, dat wij voor geen offers zullen terug schrikken, om naar gelang het aantal jongens groeit, het werkkamp uit te breiden, opdat een zoo groot mogelijk aantal jongens den weldadigen invloed ervan kunnen ondergaan.

En de Broeders Kruisvaarders, wij zijn er zeker van, zullen gaarne en met liefde de beste krachten uit Nederland uitzenden, om dit zoo prachtige werk te doen uitgroeien, tot heil van onze jeugd.

Op de tweede plaats, vragen wij U allen dringend om een vurig gebed, om Gods zegen over dit werk af te smeeken; — en tevens ook een geldelijk offer, om dit werk, dat zooals gij allen begrijpt, met groote geldelijke offers gepaard gaat, naar vermogen te steunen. Binnenkort zal U daartoe de gelegenheid geboden worden.

In den Naam des Heeren beginnen wij dit schoone werk. Moge het onder den zegen van den Goeden God en de bescherming van Moeder Maria, met de krachtdadige medewerking van U allen, strekken tot heil en zegen van onze Curaçaosche jeugd.

En zal dit ons Herderlijk schrijven, in alle kerken en openbare kapellen, worden voorgelezen, op den derden Zondag van de Advent.

Gegeven te Curaçao, op den feestdag van den H. Apostel Andreas, 1937.

† Fr. PETRUS INNOCENTIUS VERRIET

Tit. Bisschop van Eleutherna

Apostolisch Vicaris van Curaçao.

Wie het werkkamp beheren?

In verband met bovenstaand schrijven van onzen Apostolischen Vicaris Mgr. P. I. Verriet, willen we hier onze lezers nog eens nader inlichten over de congregatie, aan wie door het Apostolisch Vicariaat de leiding van het werkkamp is opgedragen.

Ze noemen zich de Kruisvaarders van St. Jan.

De Kruisvaarders van St. Jan zijn lekenapostelen in organisch verband, die het leken-apostolaat als een bijzondere levenstaak hebben aanvaard. In het leven geroepen door Prof. Dr. Jac. van Ginneken S.J., maakt hun stichting een deel uit van het door hem gestichte drievoudig bekerings-instituut. In 1919 toch werd de grondslag gelegd voor het kinder-catechumenaat der Vrouwen van Bethanië, waarna als verdere afbouw volgde de stichting van de Congregatie der Vrouwen van Nazareth en in 1921 een vereniging gevormd werd, in de beginne „Peter-Kanis-Kaerels" genaamd, nu bekend als de Orde der Kruisvaarders van St. Jan.

Aan de beide vrouwelijke Congregaties is in de loop der jaren een ietwat andere doelstellling gegeven, aan die van Bethanië de bekering van het heidenkind en aan die van Nazareth de opvoeding en vorming van de katholieke vrouwelijke jeugd. Oorspronkelijk namen de Kruisvaarders van St. Jan ook het catechumenaatswerk onder ongedoopte schoolvrije jongens in den Haag ter hand, maar de omstandigheden maakten een nauwkeurige herbeschouwing van die doelstelling noodzakelijk en wel met het gevolg dat werd besloten tot „het oprichten van nijverheidsbedrijven, met daaraan verbonden vakscholen, om te kunnen dienen voor jongens, die niet gedoopt zijn, tot het H. Doopsel worden voorbereid of wier godsdienstige vorming zodanig bedreigd wordt, dat deze ernstig gevaar loopt" en om de resultaten van dit werk des te zekerder te doen zijn werd in beginsel vastgesteld „daaraan zo spoedig mogelijk te verbinden een passend jongens-internaat."

In 1923 is men begonnen in die richting te werken en groepeerde men de nijverheidsbedrijven in en rondom het moederhuis „Ora en Labora" welke de nieuwe naam was voor het kleine buiten „Nieuwvoorde" te Rijswijk, waarover men de beschikking had verkregen. Zeer langzaam ging in de beginne het werk vooruit, totdat de gang er in kwam na de benoeming van het lid C. J. M. van de Corput, eerst in 1926 tot Overste en later in 1927 tot Algemeen Overste.

Binnen de boven uitgestippelde lijnen vindt men in de door Mgr. A. J. Callier z.g. op 20 April 1927 goedgekeurde Constituties doel en wezen aldus omschreven: „de Orde der Kruisvaarders van St. Jan is ene vereniging van R.K. ongehuwde, in de wereld werkende mannen, die zowel in Europa als in vreemde werelddelen voor heidense jongens catechumenaats-vakscholen oprichten, om hunne leerlingen, tegelijk met de middelen om hun levensonderhoud te verdienen, ook de weg te leren om God te dienen en hun ziel te redden en zich zo voor tijd en eeuwigheid gelukkig te maken." Een bredere ontwikkeling is aan deze doelinstelling gegeven doordat op uitdrukkelijk verlangen van wijlen Mgr. Aengenent de zorgen zich zijn gaan uitstrekken tot „alle" jongens wier katholieke opvoeding ernstig gevaar loopt.

In de woorden der Constitutie zelf ligt opgesloten, dat ook elders nederzettingen met bovenomschreven doel zouden worden opgericht. Dit nu is geschied behalve in het moederhuis te Rijswijk ook te Rotterdam en in den Haag, te Rumphen, in Limburg en elders. Hulp bij het werk verlenen ook enige „externe leden" n.l. inwonenden die onder generlei geloften verbonden zijn en alleen een huishoudelijke regel hebben, en dan nog verschillende buitenwonenden die zich voor de vorming der jongens verdienstelijk maken.

Hieruit blijkt dus dat de eigenlijke Kruisvaarders van St. Jan wel geloften afleggen. Zo hebben zij na een proeftijd van drie maanden een minstens tweejarig streng noviciaat, na beëindiging waarvan zij een eed van gehoorzaamheid aan den Algemeen Overste zweren en waarbij zich aansluit een gelofte van kuisheid, geldend voor de tijd, dat zij lid der Orde zijn, en welke begrensde gelofte met toestemming van den Algemeen Overste tot een eeuwige kan worden gemaakt. Bovendien wordt aanvaard en beloofd de beoefening der strenge persoonlijke soberheid, door de apostolische armoede gevorderd. Eerder dan wellicht zij zelf gedacht hebben zijn ook in de vreemde werelddelen de Kruisvaarders van St. Jan, hun werk begonnen.

Hier in Curaçao volgt in de regel de jeugd, na de schooljaren te hebben afgemaakt, het Mulo- of Ambacht-onderwijs om dan op 20-jarige leeftijd een levenspositie te vinden. Niet een ieder echter beschikt over genoegzame financiën om die weg op te gaan, zodat er een categorie jongens van 14 tot 20 jaar buiten betrekking of onderwijs blijft en zodoende een zeer moeilijke periode doormaakt. Daar komt nog bij dat onder die jeugd een mentaliteit zich post vat, dat zij met de school ook de kerk moet verlaten, zo dat het dikwerf helaas voorkomt, dat die tijdens hun schooljaren voorbeeldige Katholieken waren, daarna geruime tijd niet meer in de kerk worden gezien.

De maatschappelijke moeilijkheden van deze jongens werden ook gezien door de directie van de C.P.I.M. en ons Bestuur van Curaçao en met gezamelijk overleg van deze twee met het Apostolisch Vicariaat meende men de oplossing van het vraagstuk gevonden te hebben in de vorm van een werkkamp. Eerst dacht men dit in handen te geven van leken, maar Mgr. Verriet kwam juist in die dagen in relatie met het werk van de Kruisvaarders van St. Jan, zodat hij de Algemene Overste naar Curaçao ontbood om met hem dit vraagstuk te bespreken en zo mogelijk hem te bewegen dat werk op zich te nemen.

De Algemene Overste meende dit verzoek niet te mogen afwijzen; hij ging naar Curaçao, besprak daar 20 dagen lang het werk om ten slotte aan den Apost. Vicaris de toezegging te doen dit belangrijk opvoedkundig werk ter hand te nemen.

Niet alleen is daarbij aan de Kruisvaarders de zelfstandige leiding van het werkkamp opgedragen, maar ook in de toekomst, als er voldoende krachten beschikbaar zullen zijn, het gehele jeugdwerk, hetwelk thans nog maar bestaat in twee organisaties nl. die der padvinders en van de jonge werkman.

Het werkkamp zal worden ondergebracht te Brakkeput arriba. De jongens van 14 jaar zullen intern worden en bij hen zal regelmatig werken en tucht worden aangekweekt, terwijl natuurlijk ook de geestelijke zorg van groot belang zal wezen. Zo hoopt men deze jeugd voor Kerk en maatschappij te bewaren en er goede krachten van te maken.

Natuurlijk moeten eerst nog de nodige restauraties en nieuwbouw plaats hebben en moeten ook de vier broeders, die in October reeds zijn gekomen, nog de nodige voorbereidingen treffen, maar men hoopt dan toch dat binnen niet al te lange tijd de officiële opening kan plaats hebben.

Een felicitatie mag hier zeker aan Mgr. Verriet worden gebracht. Eèn moeilijke taak is hier zeker voor de Kruisvaarders van St. Jan weggelegd maar meer moeilijkheden hebben zij gekend... en overwonnen. „Bidt en werkt" is hun devies. Zij zullen doen wat in hun vermogen is en dan geeft God zeker de zegen en genade, welke zij van Hem afsmeken.

VRIENDSCHAP.

Daar tiert in 's levens milde gaard
Een bloem op teng're steel,
En als de stormvlaag 't plantje spaart,
Dan kan het o zo veel.
't Biedt balsem, voedsel, 't biedt genot,
't Vraagt naar gevaar noch levenslot
Wanneer het op uw weg mag bloeien,
Dat bloempje, dat zich vriendschap noemt,
Ziet aan heur zij veel struiken groeien,
Wier tal zich op haar deugd beroemt;
Maar zijt ge een kenner in uw gaarde,
Dan houdt ge 't echte soort in waarde:
Het wast bij voorkeur onbespied,
En... overvloedig groeit het niet.

Wat men ook doen moge, de waarheid en de onschuld behalen toch eindelijk de overwinning.

Oproep aan de Hollandse kiezers.

Gij hebt een oproep ontvangen om Maandag, 20 December, a.s., te gaan stemmen.

Zegt niet, dat deze verkiezing voor U geen waarde heeft. Zij heeft voor ieder, weldenkend mens waarde.

De meeste Nederlanders zijn hier in loondienst, hetzij als employé, hetzij als contractarbeider. Heeft U er wel eens over nagedacht, dat de Curaçaose wet U in de verhouding lang niet dezelfde bescherming verleent als de Nederlandse wetgeving?

Weet U, dat voor hetgeen niet in Uw contract is omschreven, de Curaçaosche wet geen hulp biedt; sterker nog, dat volgens de Curaçaose wet „de werkgever op zijn woord wordt geloofd."

Weet U, dat in Nederland de wet op het arbeidscontract, de arbeids- en veiligheidswet, de verzekering tegen de financiële nadelen tengevolge van ziekte, ongeval en invaliditeit, voornamelijk of althans grotendeels door toedoen van de katholieke Staatspartij zijn tot stand gekomen?

Weet U, dat in Nederland duizenden niet-katholieken op de Staatspartij gestemd hebben? Dezen weten, dat de Staatspartij niet tot doel heeft eenzijdig katholieke belangen te behartigen, doch alleen en uitsluitend de werkelijke belangen van het gehele Nederlandse volk volgens de beginselen van de natuurwet, dat is *volgens het gezond verstand en de billijkheid.*

Zo is het ook op Curaçao!

Alleen de Katholieke Partij is hier een volkspartij in de goede en ware zin van het woord. Alleen de Katholieke Partij heeft een waarlijk sociaal program; zij wil niet alleen behartigen de belangen van de arbeiders en employés; ook niet alleen de belangen van de werkgevers en middenstanders; zij wil **ALLE** belangen behartigen, in onderling evenwicht en maatschappelijke rechtvaardigheid.

STEMT OP DE KATHOLIEKE CANDIDATEN, HET IS OOK UW BELANG!

Slechts de Katholieke Partij vormt ook inwendig een eenheid. Hierin vindt plaats noch een overdreven Curaçaos nationalisme, noch omgekeerd een beperkt-Hollandse opvatting. Slechts één eensgezinde, vastberaden groep werkers op het staatkundige arbeidsveld.

Op voor een sociaal Programma voor Curaçao!

Op voor een goede verstandhouding tussen Nederland en Curaçao, tussen Nederlanders en Curaçaoenaars!!

Het bestuur van de Curaçaose R. K. Partij.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Zelfs de oorlogen beginnen in de wereldpolitiek hun belangstelling te verliezen als ze een beetje lang duren.

We hebben dat gezien met de Spaanse burgeroorlog, naar welke berichten men niet eens meer vraagt; gelukkig voor de journalisten dat er zo nu en dan eens een schip getorpedeerd werd en onbekende duikboten de Middellandse zee onveilig maakten. Daar zat weer eens wat sensatie in en vooral als dan de mogendheden weer eens bijeenkwamen voor non- of wel-interventie.

Hetzelfde zien we ook al beginnen met de oorlog in het verre Oosten. Toen aanvankelijk de Chinezen het zo dapper uithielden in de buurt van Shanghai toen was er genoeg belangstelling, maar nu thans de Japanse legers de eerste stoot gebroken hebben en langzaam maar zeker Nanking zullen gaan innemen, nu wordt de belangstelling met de dag minder; 't publiek had het immers zo verwacht, dat China het van Japan verliezen moest.

Alleen komen hier ook zo nu en dan enkele sensationele gebeurtenissen de spanning nog wat gaande houden. Zo zijn dezer dagen enkele Engelse schepen door Japanse mitraileurs bestookt en twee Engelse Kruisers zijn zelfs door Japanse vliegtuigen onder schot genomen; daarbij komt dat drie Amerikaanse tankschepen van de Standard met vluchtelingen en een Amerikaanse torpedoboot, ook door de Japanners in de grond geboord zijn.

De wereld beluist op nieuws verneemt reeds met een soort sensatie dat, hoewel de Japanse admiraal al zijn excuses heeft aangeboden, de algemene opinie in Amerika geweldig verontwaardigd is en wel met dit excuus niet tevreden zijn zal.

Maar we hebben dergelijke verontwaardiging al eens meer meegemaakt, nog onlangs o.a. met de belediging aan de Amerikaanse vlag, en ook dit incident zal wel met een sisser aflopen en Japan kan verder zijn gang gaan.

In bondgenootschap met Duitsland en Italië. Dit laatste land heeft nu officieel meegedeeld dat het uit de Volkenbond getreden is en Duitsland, om zijn grote broer bij te vallen, heeft wel wat schooljongensachtig, het uitgeschreeuwd „En ik zal nooit in de Volkenbond meer terugkeren." De mogendheden schijnen het nog al kalm te hebben opgenomen, daar praktisch de situatie niet veel veranderd is, daar Italië toch al jaren niet meer in de bond zitting had.

Of nu, zoals we in een bericht lazen, hierdoor de samenhorigheid van genoemde drie landen zoveel sterker is geworden? We betwijfelen het. Want alle drie zijn het grote egoisten; die geen van drieën zich erg bekommeren om gesloten contracten; en dus wanneer het in hun kraam te pas komt even goed elkaar als de volkenbond in de wielen zullen rijden.

Erg bevorderlijk voor de wereldvrede en de goede verhoudingen is een dergelijke situatie zeker niet.

Bonairiaanse Krabbels

Tentoonstelling.

Ik bedoel natuurlijk niet die van Parijs, maar die van Bonaire: de tentoonstelling van de producten van de figuurzagerij. Ze was niet zo groot, daarin is ze dus minder; maar ze was af en dat heeft ze weer voor op die van de lichtstad; het totaal is dus gelijk.

's Morgens om half tien werd ze geopend; niet met het doorknippen van een lint, maar eenvoudig doordat de leider der figuurzagerij, Frater Francisco, de deuren wagenwijd open zette; kort en bondig. Kom binnen mensen: kijk en koop als je lust hebt.

Ik zat thuis achter een sigaar en een kopje chocolade krantjes te lezen en keek de lucht eens na, die vol dolle streken zat. Grote lappen grijs zeilden langs de hemel, sloten zich weldra aaneen, begonnen te druipen te druipen en wisten van geen ophouden meer, zodat ik mijn bezoek nog maar wat uitstelde.

Na mijn siësta monster ik het firmament. Ja hoor, het is uitgekuurd en de zon lacht weer minzaam over het nu toch zo mooie landschap. Een zee vol fris afwisselend groen, waartussen de huisjes met hun rode, blauwe en cementkleurige daken als vogelnestjes zo knusjes in verscholen liggen. Jammer dat er niet meer van die vogelnestjes zijn, want de lage, grauwe maïsdakenhutjes vallen niet in het oog. Zouden de hogere instanties wat gaan voelen en mee gaan werken om het arme Bonaire te gaan helpen?

Het is er druk als ik mijn inval doe in het tentoonstellingsgebouw; een groot deel van de upperten schuift kijkend, pratend en vragend langs de sierlijke standen; de gramofoon had men het zwijgen opgelegd; 's morgens zo vernam ik, had een muziekgezelschap van schooljongens, bestaande uit zeven mondharmonica's, een kwarta, een wiri en clavio's getracht het publiek te trekken. Ze speelden Isabela, Barcelona, Don Pancho, Come beskuchi fini en weet ik wat al meer. Maar ik ga eens kijken. Jongen, dat is spulleke; er zijn veel grote stukken bij. Een luisterijke lamp staat te pronken in een deftig hoekje; een dito daalt van de plafond; verkocht; een snoezig bloementafeltje is volgens mijn onbescheiden mening te laag geprijsd. Pijperekken, lepelrekken, boekerekken, kranterekken en eierrekken bij de vleet; daar schijnt vraag naar te zijn; bescheiden, fijne dingen met veel beester er op. Die borderekken daar tegen de muur vind ik toch wel een beetje aanstellerig. Reigers met lampen in d'r bek schijnen er bij de bezoekers in te gaan als ham; dat vliegmachine zou graag starten. Een olijke schemerlamp staat schouder aan schouder met de gedistingeerde muziekIessenaar. Kijk Mikimous, daar naast die opdringerige naaidoos, is zelfs present.

Ai, karamba, wat een prachtige aristocratische theekast; celluloïde deuren; verkocht voor 25 pop. Ha, dat hups handwerkmandje op pootjes ga ik op de kop tikken; Jan Klaassen afblijven; wat is hier niet verkocht?

Daar strelen mijn ogen een geciviliseerde bloemenstandaard met overvloedige bloemenweelde. Kom zo'n gezellig krantenrekje om de Krisjes en Krasjes in te bewaren, tik ik op de kop; niet duur voor het keurige werk. Ook nog een bedeesd bloemenbakje. Aan de gemoedelijke, zelfgenoegzame schaak- en damtafel zitten een span jongens te spelen; verkocht; ik bedoel natuurlijk de tafel.

Het is gezellig in het zaaltje, dat nu niet te groot is omdat er de bewaarschool is afgeknepen. Veel heren geven zich zelf een sigaar en gaan op hun praatstoel zitten of staan.

Sint Nicolaas.

Eensklaps een opschudding onder het jonge volkje: Sint Nicolaas, een splinternieuwe nog wel, en zwarte Piet overschrijden de drempel; de jeugd valt nu juist niet om van reverentie. De goeie man doet de ronde en laat zijn eerbiedwaardige ogen wandelen over de diverse artikelen tot ze blijven rusten op een splendid theeblad; verkocht Sinterklaas.

Als zwarte Piet een onnozelen hals heeft aangesleept, moet die op zijn Sendaarsknieën gaan zitten voor de Sint, die *hem* hartelijk doch gestreng onderhoudt over de goeie oppas. Dan verdwijnt de Sint weer, lekkere dingen rondstrooiend, die door de jeugd met doodsverachting worden buit gemaakt.

In de Playa gaat nog een andere Sint, de eigenlijke, de oude, die we hier nog maar alleen gezien hebben al weldoende rond; die is ook van Spanje gekomen en heeft bij Lagoen het anker laten vallen: een sterk staaltje van zeemanskunst is het om daar veilig door de branding van de Noordkust heen te komen; maar bij Sinterklaas is veel mogelijk. Deze echte Sinterklaas heeft eerst goed gedaan in het Hospitaal en vervolgens de kinderen van de Playa bang of blij gemaakt; bij één kleuter had het zelfs natte gevolgen.

Maar toch, als wij baas waren, mocht er op Kralendijk maar éne Sinterklaas komen; twee vinden we maar gekheid. Of zouden de twee delen van Spanje er elk een geleverd hebben? Dan wordt het hoog tijd dat Franco wat opschiet met zijn veroveringen. Het volgend jaar moet er weer één Spanje zijn.

Naar we vernemen is er op Rincon vandaag een tentoontoonstelling van handwerken geweest, die veel volk heeft getrokken, zelfs uit de Playa.

DRIEKWART VAN DE DAG GODSDIENSTLES.

Iemand op Bonaire heeft verklaard, dat hij tegen de bizondere school is, omdat er drie kwart van de dag aan godsdienst wordt besteed. Wel ja, lieg er maar op los, er blijft allicht iets van hangen. Of je nou zegt, de helft van de dag of driekwart, dat doet er ook al heel weinig toe. De kans is open er nog een schepje bij te doen en vast te stellen dat er niets dan godsdienstles wordt gegeven. Waarom ook niet?

Er zijn meer van die oude, manke paardjes, die uit ten treure van stal gehaald worden, al kunnen de beestjes bijna niet meer op hun poten staan. Vette leugens, die als erfstuk van vader op zoon zijn overgegaan, waar vooral vijandige en weinig ontwikkelde heertjes telkens zo graag mee aan boord komen, want het staat zo geestig en gekleed, zo verbeelden ze zich. Het zal ook wel waar zijn, want het is al zo dikwijls herhaald.

Zo aanbidden de katholieken nog maar steeds Maria, de Moeder van Jezus; de katholieke Kerk bevordert nog maar steeds het kapitalisme — van de encyclieken „Rerum Novarum" en „Quadragesimo anno" hebben ze natuurlijk niet 't kleinste stukje kaas gegeten, ze weten het zo wel — als de Paus zegt, dat het morgen zal regenen, dan moeten ze dat geloven; in de Bartholomeusnacht heeft de Paus een Te Deum laten zingen om God te bedanken, dat er zoveel Hugenoten waren vermoord: de kerk is niet onfeilbaar, want ze heeft Galileo Galileï veroordeeld, omdat hij van mening was, dat de aarde om de zon draaide; de Pausin Joanna en nog een hele scheepslading meer van die snorkerijen, die al duizend maal weerlegd zijn, maar nog wel eens duizend maal zullen weerlegd moeten worden. Leugens hebben een taai bestaan. En Maria Monk, jongen, jongen, daar kun je pas lekker smullen en sloeberen van al die Roomse mistoestanden, dat 't langs je kinnebakken afloopt.

Maar we hadden het er over dat de bizondere scholen driekwart godsdienstles geven. Kom Mijnheer de Kletsmajoor, ga eens even mee naar de Soeurs, dan zullen we eens nagaan hoe die kwestie van de naald tot de draad in elkaar zit. Welnu, daar horen we dit: In de drie laagste klassen wordt enkele dagen van de week twee maal een half uur godsdienstles gegeven en de rest een half uur. In de drie hoogste klassen een half uur per dag; de zesde en zevende heeft 's Maandags geen godsdienst van wege de handwerken. Het biechten geschiedt om de veertien dagen onder de godsdienstles. De zevende klas gaat vrij biechten, dus niet onder de school, als voorbereiding op het latere leven, wanneer men ook gaat naar believen. Dat is overal zo in de Missie.

Nu naar de Fraterschool. Daar horen we dat er elke dag 'n half uur godsdienst is. Met het biechten weer hetzelfde. „Wat blijft er nu nog over van je bewering dat er driekwart van de dag godsdienst wordt gegeven??" „Nee, maar... hoe zit het dan?" „Voor en na de school wordt er een kort gebed gestort; dat is passend voor een christenmens. Ga nu naar huis Mijnheer, en vertel aan je lasterende vrienden wat je gehoord hebt".

Kris en Kras.

Het afscheid der fraters op Aruba.

Zondag, 12 December, namen de bewoners van Oranjestad, afscheid van de fraters. Om half tien droeg de Pastoor van de parochie, pastoor Bartel, een H. Mis van dankbaarheid op, geassisteerd door de pastoors van de Noord en Santa Cruz. De Gezaghebber van Aruba, de Weled. Gestr. Heer J. Wagemaker, Voorzitter van het Ere-Comité, de overige leden van het Ere-Comité en het Comité van actie waren bij deze H. Mis aanwezig.

Na deze H. Mis begaven zich genoemde heren naar de speelplaats van de Fraterschool, waar een gedenksteen onthuld zou worden door de Gezaghebber van Aruba. De banda had plaats genomen op de kiosk, die het Comité op de speelplaats had laten oprichten.

Pastoor Bartel, Ere-Voorzitter van het Comité, opende de plechtigheid. Alvorens Zijne Ed. Gestr. uit te nodigen de steen te onthullen wenste Zijne Eerw. enkele woorden te spreken. Allereerst een woord van dank aan de Gezaghebber daar hij zich bereid had verklaard deze plechtigheid te willen verrichten. Deze steen zou een blijvend teken zijn van de arbeid, die de fraters zovele lange jaren met liefde en toewijding op Aruba verricht hadden. Steeds zou dit teken blijven een bewijs van waardering van het werk der fraters en een aangename herinnering dat 23 jaren lang de Congregatie van Tilburg op Aruba werkzaam was. Hierna nodigde Zijne Eerw. de Gezaghebber uit tot de onthulling over te gaan.

Nu trad Zijne Ed. Gestr. naar voren en knipte het koord door en de aanwezigen konden de tektst op de marmeren plaat lezen:

1914 December 1937.
Als een blijvend dankbare herinnering
aan de zegenrijke arbeid
door de
Eerw. Fraters van Tilburg
gedurende drie en twintig jaren voor
het Volk van Aruba verricht werd deze
steen aangeboden
door de
Oud-leerlingen van de St. Dominicus-
school
en onthuld
bij gelegenheid van hun vertrek van
Aruba.

Nadat de Banda een feestmars had laten horen, bedankte frater Beatus, directeur van de fraters, de Ere-Voorzitter van het Comité voor het huldeblijk, dat een huldeblijk was aan heel de Congregatie der fraters en daarvoor kennis gegeven zou worden alle Huizen der fraters. Onder het spelen van een paar vrolijke marsen gingen de talrijke toeschouwers uiteen.

's Avonds om half negen begaven zich enige leden van de feestcommissie naar het Fraterhuis, om de fraters uit te nodigen zich naar de club te begeven. Bij het binnentreden der fraters speelde de Banda van St. Michiel een frisse mars en terwijl de fraters zich naar hun plaatsen begaven, werden zij door de talrijke aanwezigen met enthousiast handgeklap ontvangen. Enige minuten later arriveerde Gezaghebber Hagemaker. De Banda zette het Wilhelmus in, dat staande door allen in eerbiedige stilte werd aangehoord.

Vervolgens sprak Pastoor Bartel op verzoek van de Voorzitter van het Comité, het openingswoord. Hij deed dit met zeer tegenstrijdige gevoelens. Allereerst met een gevoel van vreugde om de aanwezigheid van de Gezaghebber, het hoogste wereldlijk gezag op het eiland, om de aanwezigheid van de leden van het Ere-Comité, die met geestdrift zich bereid hadden verklaard om in het Comité zitting te nemen. Een gevoel van vreugde omdat deze avond moest dienen als een uiting, een blijk van waardering voor het werk der fraters en omdat men zo in de gelegenheid was de dankbaarheid van het Volk te tonen voor het zware werk in de school verricht. Van vreugde om de avond zelf en lest maar best van vreugde omdat God het werk der fraters met Zijn overvloedige zegen gesteund had. Maar daar tegenover stond een gevoel van droefheid, omdat het een afscheidsavond was, waarop men vaarwel zou moeten toeroepen aan mannen, die 23 jaar gewerkt hebben aan opvoeding van de Arubaanse jeugd. Maar ook deze droefheid stemt tot vreugde en daarom wenste Spreker allen een genoeglijke avond toe.

Nadat de Banda weer een vrolijke mars gespeeld had, gingen de gordijnen van het toneel open en begonnen de schooljongens met hun voordracht. Het stukje was voor deze gelegenheid gemaakt en de schrijver moet wel iemand zijn, die zich geheel thuis gevoelt in het jongensleven. Een troep schavuiten houden vergadering om te komen tot een plechtig afscheid der fraters. Maar natuurlijk ze komen tot geen beslissing en het dreigt op een vechtpartij uit te lopen, als daar onverwachts meneer de Cuba, onderwijzer aan de fraterschool, verschijnt. De jongens vragen zijn hulp en kiezen een bestuur, maar een penningmeester is niet nodig, ze laten het maar op de rekening schrijven.

In het tweede bedrijf is het dan generale repetitie, waarin verschillende speechjes en versjes worden voorgedragen in het Hollands, Engels en Spaans.

Jantje van de eerste klas moet ook een versje opzeggen, maar op het eind gebeurt er een ongeluk, daar Jantje niet op tijd zijn vinger opsteekt.

Het hartelijk applaus van de aanwezigen was wel een bewijs dat het spel van de jongens in de smaak gevallen was. De keurige uitspraak van het Nederlands en de aardige voordracht van verschillende spelertjes was voor de vertrekkende onderwijzers een bewijs, dat hun werk niet geheel zonder vruchten was geweest.

De Voorzitter maakte nu bekend dat de „Troradores" verhinderd waren te komen, zodat het volgend nummer niet doorging.

Nu trad de Gezaghebber naar voren en hield een enthousiaste toespraak. Met genoegen had hij de taak aanvaard om op deze bijeenkomst het woord te voeren. De avond was gewijd aan het onderwijs en daarover te mogen spreken, vond Spr. iets heerlijks. De taak van de onderwijzer is ongetwijfeld een van de moeilijkste ambten en Spr. heeft eerbied voor hun werk. Een onderwijzer is een bijzonder mens en vooral hierdoor is hun taak moeilijk omdat hij moet werken met levend materiaal, met beginnende mensen. Maar niet altijd is dat materiaal even handelbaar. Een jongen onderzoekt wie hij voor zich heeft, hij probeert op alle manieren zijn onderwijzer te leren kennen. Wil de onderwijzer in contact komen met het kind, dan moet hij tot het kind afdalen en buiten zichzelf treden. De meeste van ons gingen niet voor plezier naar school en toch die tegenzin voor de school moet de onderwijzer trachten om te zetten in sympathie en dat is een voorname factor van het onderwijs, want waar geen belangstelling, geen oplettendheid is, is ook geen sprake van leren. De ouders moeten de onderwijzers helpen in de handhaving van het gezag en daarom is er samenwerking nodig van school en huisgezin. De fraters hebben steeds getracht aan dat ideaal van een goed onderwijzer te beantwoorden: Thans geven ze hun werk op Aruba over aan anderen. Spr. wenste hun veel succes toe in hun nieuwe werkkring en de Zegen van God voor hun nieuwe taak.

Het volgende nummer van het program luidde: „Toespraak van de Zeer Eerw. Pastoor der Parochie."

Pastoor Bartel gaf een historisch overzicht van de 23-jarige arbeid der fraters. De bouw van de school verliep nu juist niet zo erg vlot en de eerste drie maanden moesten de fraters in een schoollokaal huizen, dat dienst deed als kapel, slaapzaal, eetkamer en studiezaal. Spr. herdacht ook het afsterven van frater Constantius, in Januari 1916, een goed jaar na de stichting van het Huis. In de kroniek van de parochiekerk staat vermeld, met hoeveel vreugde deze jonge, veelbelovende man zijn leven teruggaf aan zijn Schepper. Aan het eind van zijn toespraak overhandigde pastoor Bartel een enveloppe met inhoud aan frater Beatus, een bijdrage voor een orgel in de kapel van Scherpenheuvel. Deze som gelds was gecollecteerd door enige dames van Oranjestad en een speciale collecte in de buitenkerken van Aruba.

Frater Beatus was nu aan het woord. Zijn woord was natuurlijk een dankwoord, op de eerste plaats van de beide Sprekers van de avond, aan de heren van het Ere-Comité en het Comité van actie. De fraters waren in 1914 met veel enthousiasme ontvangen door de toenmalige pastoor Verriet, thans onze geliefde Bisschop. Vandaag was dat enthousiasme nog groter geweest. Spr. dankte voor die hulde. Verder nog 'n dankwoord aan allen die op een of andere manier hadden meegewerkt om deze avond te doen slagen en daarvoor hebben veel toe bijgedragen het ijverig werken van de drie leken-onderwijzers der fraterschool, de heren de Cuba, van Thijs Coronel en Dieffenthaler. Verder dankte fr. Beatus de ouders voor het vertrouwen gesteld in de fraters en voor de aangename samenwerking van vele ouders met de fraters en hij hoopte dat de ouders dat vertrouwen zouden overdragen aan de opvolgers der fraters, die door hun talrijke onderwijsinrichtingen in alle werelddelen bewezen hebben dat vertrouwen waard te zijn.

Tot slot een dankwoord aan allen die hadden bijgedragen aan het geschenk, door de pastoor aangeboden. Met een „Leve Aruba" sloot fr. Beatus.

Men kan aan veel dingen, — en aan veel mensen — vaak weinig veranderen. En daarom is het een teken van grote levenswijsheid: de dingen te nemen, zoals ze komen; want ze komen van God; de mensen te nemen, zoals ze zijn; want zelfs God verdraagt ze zoals ze zijn.

Verkiezing van leden van de Staten op 20 Dec. 1937.

De Voorzitter van het Verkiezingsbureau op Curaçao brengt ter kennis van de kiezers:

a. dat alle oproepingskaarten voor de op 20 December e.k. te houden stemming zijn verzonden en derhalve in het bezit der kiezers behooren te zijn;

b. dat de oproepingskaart bij de stemming behoort te worden medegenomen en aan den Voorzitter van het stembureau moet worden overhandigd;

c. dat kiezers die geen oproepingskaart mocht hebben ontvangen in de gelegenheid worden gesteld zich op Donderdag 16 December van 8 a.m. tot 4.30 p.m. te zijnen bureele in het Fort Amsterdam te vervoegen ten einde alsnog in het bezit van een oproepingskaart te worden gesteld.

Willemstad, 13 December 1937.

M. BARTELS DAAL.

Vergiftigde Nieren.

Houd op met 's nachts wakker te worden.

Indien u vergif en zuren uit uw nieren wilt verwijderen zonder enig gevaar en een eind wilt maken aan de irritaties van de blaas, zodat u 's nachts niet meer wakker behoeft te worden, koop dan voor *f* 0.75 een doosje capsules Haarlemmer Olie van 't merk „MEDALLA DE ORO" (Gold Medal) en gebruik ze dan als aanwijzing. Wanneer uw nieren en blaas zwak zijn voelt u de volgende symptomen: weinig afvoer, pijnlijk en brandend, rugpijn, kramp aan de voeten en oogpijn.

7

Nog onder de indruk van het enthousiaste afscheid, betuigen de fraters langs deze weg hun hartgrondige dank voor de grootse hulde en hartelijke dankbaarheid door 't Arubaanse Volk bij hun vertrek van Aruba getoond.

De Arubaanse Fraters.

Opleiding voor onderwijzer(es).

Bij genoegzame deelneming zal met ingang van 1 Januari 1938 wederom een eerste leerjaar der **Normaallessen** tot opleiding voor onderwijzer(es) worden gevormd.

Gegadigden moeten ten minste 14 en ten hoogste 18 jaar oud zijn; van deze leeftijdsgrenzen kan ontheffing verleend worden. Bezitters van de akte voor hulponderwijzer(es), van het einddiploma eener M.U.L.O. school of een ander gelijkwaardig diploma kunnen zonder examen toegelaten. Andere candidaten moeten zich aan een toelatingsexamen, gelijkstaande met het eindexamen M.U.L.O. onderwerpen.

De aandacht van belanghebbenden wordt erop gevestigd, dat de akte van bekwaamheid voor onderwijzer, behaald op Curaçao, tevens bevoegdheid geeft voor het lager onderwijs in Nederland, Nederlandsch O. Indië en Suriname.

De opleiding is kosteloos, behoudens leerboeken en schoolbehoeften.

Jongelieden, niet op Curaçao woonachtig, kunnen e. v. vrijen overtocht naar Curaçao, alsmede een tegemoetkoming in de kosten van huisvesting bekomen.

Aanmeldingen (met diploma's) zoo spoedig mogelijk in te zenden bij den Inspecteur van het Onderwijs, Fort Amsterdam, Willemstad.

De Inspecteur voornoemd,

Dr. W. J. GOSLINGA.

CURACAO.

EEN UNIE ZONDER UNIE.

Dit opschrift is geen paradox, maar een contradictie in terminis. Over welke Unie het gaat zullen onze lezers, wel begrijpen, want er wordt heel wat gepraat de laatste dagen over, om de terminologie van de Beurs te gebruiken, „de politieke warboel" in de Curaçaose politieke Unie.

We zouden er niet over geschreven hebben, wanneer men vandaar uit zelf niet de zaak naar buiten gebracht had en in advertenties in de bladen en in de bioscopen er ruchtbaarheid aan had gegeven, waarop dan ook nog een ingezonden-stukken schrijver gereageerd heeft.

We hebben van den beginne af een afwachtende houding aangenomen tegenover de Curaçaose politieke Unie, die als doel stelde niet meer en niet minder, om alle niet-katholieke elementen op Curaçao in één bond samen te brengen. Toen Kuyper indertijd met Schaepman de Anti-Revolutionairen, Christelijk-Historischen en Katholieken in een verbond wist samen te brengen, werd dit van de linkse zijde een „monsterverbond" genoemd; maar met nog meer recht zou men kunnen spreken van het monsterachtige, wat de Cur. Pol. Unie heeft trachten samen te brengen. Daar is een ieder wel van overtuigd, ook zonder dat we hier een opsomming geven van de verschillende antithesen die onder ons niet-katholieke bevolkingsdeel hun invloed gelden laten.

Bij de besprekingen over de candidaatstelling deden deze antithesen zich al gelden en van de weinige opkomst op een vergadering van de Unie maakten — volgens de terminologie van de Beurs — de Jong-Curaçaoenaars gebruik om al hun candidaten er door te krijgen, met uitsluiting van het z.g. gematigde deel, waaronder dan vooral begrepen zijn de kiezers van de C.P.I.M. en de Joden.

Van de vergaderingen, waarop men dan weer uiterlijk tot elkaar kwam, hebben we indertijd letterlijk uit het verslag van de Beurs geciteerd, wat veel te euphenistisch was gesteld omdat het een bepaalde tendenz had; maar een ieder wist wel door de regels heen te lezen (en daarom ook hebben we de Beurs letterlijk geciteerd) dat de gemoederen innerlijk [illegible] waren.

Bij de candidaatstelling bleek, tot verrassing van velen, dat de zeelui, geen klein percent in ons kiezersaantal, met een eigen candidaat naar voren waren gekomen in de Heer Tinge. Op deze candidatuur is door de Beurs in het blad van Zaterdag, nog al ernstige kritiek gegeven.

Maar in hetzelfde blad moest de Beurs een nog veel ernstiger staaltje van politiek individualisme geven, n.l. het weer ontstaan van de twee (oude) groepen in de Cur. Pol. Unie.

In hetzelfde blad immers verscheen 'n advertentie gericht aan de „Protestanten" om alleen maar te stemmen op Jonckheer, Maal en Suarez. En in de Bioscopen en later ook in de Boletin, een annonce van de tegenpartij om te stemmen op Rustige en Capriles.

Genoemde advertentie gericht aan de Protestanten is wel een zeer merkwaardige, waarop ook een kiezer wees in een ingezonden stuk aan de Beurs van Maandagavond.

We willen hier alleen maar wijzen op het gesol weer met het woord „Protestant" waaraan in genoemde advertentie blijkbaar niets positief beantwoord. Men kan van de genoemde candidaten hoogstens zeggen dat ze niet-katholiek zijn. Terwijl, wanneer men van enig positief Protestantisme zou willen spreken, n.l. de Hr. Rustige nog met enig recht genoemd had kunnen worden.

Deze propaganda lijkt ons dan ook meer anti-joods en anti-C.P.I.M. dan protestants.

De Beurs kan nu wel schrijven dat er geen sprake van is, dat de Cur. politieke Unie als organisatie niet uiteen zal vallen. Maar in feite is ze uiteengevallen, daar de Unie geen Unie meer is, en de leiding ook niet meer heeft, maar deze gegeven wordt door twee propaganda comites, waarvan het ene zich „onafhankelijk" noemt.

De Beurs verneemt dat van de zijde van het Bestuur der Curaçaose Politieke Unie, ten spoedigste een ledenvergadering bijeen geroepen zal worden, teneinde overleg te plegen wat in dit stadium nog te doen valt.

En spreekt daarbij de hoop uit, dat enkele klare geesten nog zullen weten te redden wat er te redden is.

We geloven dat dit zeer moeilijk zijn zal.

Het is een vitium originis wat de Cur. politieke Unie ondermijnt, en waardoor ze vermoedelijk na de verkiezingen wel uit het politieke leven verdwijnen zal.

Men wil verenigen wat niet te verenigen is.

Het programma was zo vaag mogelijk en kan daarom aanvankelijk een ieder behagen; zelfs Katholieken hadden het wel kunnen ondertekenen. Maar het was daarom ook te begrijpen, dat op den duur niemand er voldoende van zijn gading in zou vinden.

Zoals de Beurs schrijft in het blad van Zaterdagavond, wilde „de min of meer liberale stroming al die elementen omvatten, welke niet katholiek zijn, hetgeen nog niet wil zeggen anti-katholiek."

„Min of meer liberaal" is al vaag, maar nog vager de term, „niet-katholieken" Bovendien is deze term zuiver iets negatiefs waar geen organisatie met positieve arbeid op gebouwd kan worden. Een ieder die Curaçao kent en de toestand hier, weet dat zelfs onder de candidaten van de politieke Unie er verschillenden zijn die dichter bij de katholieken staan als onderling bij elkander.

VERDERE ONTWIKKELING.

Gaarne vestigen wij de aandacht van onze lezers op de advertentie in ons blad van Zaterdag 11 Dec. 1937, van het Bestuur van de R.K. Jeugdcentrale.

Wederom wordt onze jongelui een prachtgelegenheid aangeboden om zich te ontwikkelen en om hun positie in de maatschappij te verbeteren.

De toenemende grootindustrie op ons eiland maakt de behoefte aan geschoold administratief personeel steeds dringender.

Vooral worden jongelui gevraagd die met Boekhouden, Handelsrekenen en Handelskennis, Nederlandse- Spaanse en Engelse correspondentie, Steno en Typewriten op de hoogte zijn.

Welnu jongelui geeft uw namen op aan het Centraal Bureau van de Katholieke Jeugdorganisatie.

De minder dan geringe kosten kunnen voor niemand een belestel zijn om van deze schitterende gelegenheid gebruik te maken.

Ook niet-katholieken zijn welkom.

IN DANK ONTVANGEN.

Van de firma Prospero Baiz & Co een maandkalender.

Een asbak van de firma E & G Martijn agenten der Kinawijnen en Champagne Dubonnet, alsmede een practische vloeimap.

Van de Heer Maal & Co enige bekertjes ice-cream.

K
K R O
O

Wereldprogramma
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Via P.C.J. Golflengte 31.28

Zondag, 19 December 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. Actuele Aetherflitsen
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Landbouwkundige Missie-atie door Ir. J. P. Planje
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

R.C.C. — Scherpenheuvel 2—4.

Een vlotte wedstrijd, waarin beide partijen eigenlijk aan elkaar gewaagd hadden moeten zijn, maar waarin Sch. zo vrij was voortdurend de toon aan te geven. En dit wel zeer uitdrukkelijk in de eerste helft, toen de R.C.C.-achterhoede en middellinie alle zeilen bij moesten zetten om zich de uitstekend spelende Sch.-voorhoede van het lijf te houden. En nog ging dit niet altijd. Reeds in de derde minuut weet de l. binnen van Sch. met een afgemeten kopbal een voorzet van rechts te benutten en de R.C.C.-keeper, die niet zo'n heel zekere indruk maakte, het nakijken te geven.

Wel ging R.C.C niet bij de pakken neerzitten, maar Sch. dat al zo gauw de smaak beet had, deed er nog een schepje op en zag na 12 minuten spelen voor de tweede maal kans, nu door de mid-voor, het vijandelijk doel te doorboren.

Dit werd R.C.C. toch blijkbaar te bar en in de nu volgende periode heeft de Sch.-achterhoede haar handen vol aan de doortastende aanvallen der R.C.ers. Deze laatste hebben echter geen succes, waarbij we even noteren dat tweemaal achtereen de deklat voor Sch. redding bracht. Bleef succes hier dus uit, aan de andere zijde zag zowaar de rechtsbuiten kans, na mooi doorzetten, met een scherp schot de voorsprong van Scherp. op 3—0 te brengen. Met welke stand de rust inging.

Bij het hervatten legt R.C.C. onmiddellijk beslag op de bal en het spel is nog geen twee minuten oud of Prince bezorgt zijn club met een pracht schuiver het eerste tegenpunt. De beide partijen gaan u uitstekend tegen elkaar op, maar na een kartier verkleint R.C.C. nogmaals de achterstand. Dit doelpunt rook kennelijk naar buitenspel, maar door de zwakke wind bereikte deze geur de reukorganen van de scheidsrechter niet; dit temeer daar deze zich toevallig in de buurt van de andere goal bevonden. De stand is dus 3—2 voor Scherp. Deze club, die zich met dat ene puntje voorsprong allesbehalve veilig gevoelt, doet er dan een schepje op en na vijf minuten is het nogmaals haar midvoor die met een verrassend lang schot Scherp. veilig stelt. De laatste minuten speelt R.C.C. met 10 man verder, daar een der spelers zich bij een valpartij niet in de juiste termen wist uit te drukken, waarna hij door de aanvoerder van het veld werd gewezen. Waarmee R.C.C. nogmaals bewees dat zij niet terugschrikt voor drastische maatregelen wanneeer haar spelers zich niet binnen de perken weten te houden. Een voorbeeld ter navolging voor de meeste andere clubs.

Verandering kwam er niet meer in de stand, zodat Scherp. met een 4—2 overwinning heuvel-opwaarts kon keren.

S.R.

ONDERSCHEIDING.

Bij gelegenheid van het vertrek der Fraters van Tilburg van Aruba is de Eerw. Frater Beatus, die directeur was van de Fraters aldaar, benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

DE GRACE LINE.

De wekelijkse dienst van deze lijn zal op 1 Januari 1938 aanvangen met de s.s. Santa Rosa, Santa Paula en Santa Elena en deze reis route volgen: San Juan. P.R. Puerto Colombia Cartagena, Aruba, Curaçao, La Guaira, Puerto Cabello en Nassau.

ONDERSCHEIDING.

Volgens de Beurs is de Heer G. Z. de Jongh Consul van Chile, bevorderd tot Officier in de orde van Verdienste van Chile.

NEDERLAND.

VERDEDIGING VAN HET GEZIN.

In het nummer van 30 October van „De R. K. Staatspartij" wordt een balans opgemaakt over de eerste vier maanden van het nieuwe kabinet, dat reeds aan zoveel critiek bloot stond: enerzijds uit de vrijzinnige hoek waar men het verwijt dat de christelijke regering vaart op het compas der katholieken; anderzijds uit katholieke kring, waar men in het derde kabinet-Colijn een doodgewone voortzetting ziet van het tweede.

Het artikel gaat na hoe het ten aanzien van het regeringsbeleid staat met de vier grote vraagstukken, die ons actie-program 1937 „in dit tijdsgewricht van overheersende betekenis" noemde: beveiliging van de positief-christelijke grondslagen onzer samenleving; verdediging van het gezin; arbeid voor ons volk; ordening in het bedrijfsleven. Wij citeren hier hetgeen na een opmerking van algemene aard omtrent het tweede punt gezegd wordt.

Een alzijdig-gemotiveerd antwoord is na vier maanden nog niet te geven. Maar nog afgezien van de troonrede, die de grondslagen van het te voeren beleid openlegde en de richting ervan aanduidde, liggen waardevolle aanwijzingen in verschillende concrete maatregelen en voorstellen der laatste maanden. En met voldoening mag daaruit worden geconstateerd, dat wat wij het voornaamste achten, ook als zodanig door de Regering wordt erkend, al betekent dit niet, dat geen onvervulde wensen overblijven en al zal onzerzijds niemand betwisten dat ook dit Kabinet zijn zwakke stee bezit.

Bij de gezinszorg, belangrijk terrein voor de „versteviging van de positief-christelijke grondslagen onzer samenleving" (Troonrede), denken we allereerst aan de zwaarst-getroffenen, onze werkloze medeburgers en in dat verband aan de zo becritiseerde maatregelen van Minister Romme. Net zij aanstonds erkend, dat ook naar onze overtuiging verdere voorzieningen niet mogen uitblijven en we voegen erbij: ook niet zullen uitblijven, gezien het beleid en het karakter van dezen Minister, die immers reeds toonde er niet voor terug te schrikken om eigen regelingen zo nodig te wijzigen en te verbeteren. Doch wat de hoofdzaak is — de geoefende critiek zou het bijna doen vergeten — de Minister brácht reeds positieve verbetering in de steunregeling en onmiskenbaar in de richting van gezonde gezinspolitiek. Naast enkele kleine, doch voor den werkeloze waardevolle wijzigingen, denke men aan de toeslag voor werkeloze gezinsleden van 21 jaar en ouder, een beslissing van principiele en, naarmate de leeftijdsgrens verlaagd zou worden, waarop wij nog steeds blijven hopen, van steeds groter practische betekenis. In dit verband noemen wij ook de z.g. „spaarregeling" voor B-steun, waarvan niet te ontkennen valt, dat de Minister toch minstens in opzet aan de grote gezinnen een extra-steun wilde verlenen, terwijl zijn ruime interpretatie van „sparen" — ook anderen dan de gesteunden zelf mogen het doen — de practische bezwaren wil ondervangen.

DE TERUGKEER VAN DE VRIES EN TE WINKEL ZOU 10 MILLIOEN AAN SCHADEVERGOEDING KOSTEN.

Enige tijd geleden lazen we in de telegrammen een enquête momenteel bij de Ned. boekhandel ingesteld naar de schade, die de Regering zou moeten vergoeden, aan de schoolboekhandel, indien weer teruggekeerd werd naar de spelling de Vries en te Winkel.

We vernemen thans, dat deze enquête ingesteld werd door minister Steenberghe omdat minister Slotemaker de schade berekende op 2 ton, welk bedrag het Kabinet veel te laag achtte.

De Nederlander weet intussen het resultaat van de gehele enquête reeds te melden, en het blad deelt mede, dat de te vergoeden schade, op grond van deze enquête op 10 millioen wordt begroot.

Dat bij dit bedrag de felste tegenstander van de spelling Marchant zal moeten erkennen, dat terugkeer niet meer mogelijk is, zal geen betoog behoeven.

DE FILM VAN DE WEEK

In het tijdvak van 10 tot en met 16 Dec.

Roxy.
After the thin man
Most precious thing in life
Wild and Wooley

Cinelandia.
Plainsman
Reported missing
Daniel Boone
11 Men and a girl
Captan courageous
Waikaiki wedding
Murder in the clouds (kinderen toeg.
Tarzan escapes

Hollywood.
Law for Tombstone
Stow away
Most precious thing in life
Banjo on my knee
Reported missing

Sympathie zowel als antipathie komen uit een natuurlijke drang voort, ze zijn wankelbaar en doen geen moeite, gunnen zich niet eens de tijd om te overleggen; ja dikwijls zelfs wil sympathie niets van overleggen weten.

De christelijke wijsheid evenwel verlangt meer voorzichtigheid: ze is niet blind voor de goede eigenschappen van vrienden, maar evenmin voor die van andere mensen, die toch ook onze naasten zijn.

Wanneer men ook al heel gaarne de gebreken door de vingers ziet van degenen die onze vrienden zijn, van de andere kant moet men om wille van de christelijke naastenliefde ook een oogje dicht doen voor de gebreken van hen, die nu juist niet onze beste vrienden zijn.

Men blijve koelbloedig bij het oordelen en wachte zich voor alle overhaasting, waarover men later zeker spijt zou hebben.

Wie naar de hoogte wil, neemt een ladder en houdt haar vast met beide handen; doch heeft zij haar dienst gedaan, dan wordt zij liefst in een verborgen hoek weggezet.

Zo handelen velen, die met Gods hulp en door toedoen van vrienden tot eer en rijkdom zijn gestegen: wanneer zij hun doel bereikt hebben, worden degenen wien zij hun voorspoed danken, als nutteloos op zij geschoven. Zij menen, dat men verplicht was hen te helpen of schrijven het welslagen aan hun eigen verdienste of [illegible] toe.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

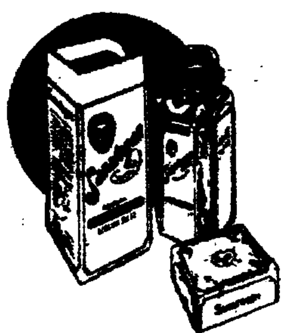
Bij de Belgische regering is toestemming aangevraagd tot het benoemen tot gezant te Brussel van Mr. B. Ph. Baron van Harinxma Thoe Slooten, thans zaakgelastigde in Turkije.

NEDERLAND.

In verband met berichten die van verschillende zijden opduiken dat de mogelijkheid niet uitgesloten is dat de aanstaande blijde gebeurtenis in het Prinselijk gezin in het Burger Ziekenhuis plaats zal hebben, verneemt Aneta uit zeer betrouwbare bron, dat indien de verbetering in de toestand van den Prins voortgaat op de manier als de laatste dagen hij dan misschien reeds voor het einde van dit jaar, misschien reeds voor Kerstmis het ziekenhuis zal kunnen verlaten.

De mogelijkheid van de bovenstaande berichten moet dus, bij een bestendiging van een normaal verloop van de ziekte van den Prins, als zeer onwaarschijnlijk worden beschouwd.

Bekendmaking.

Het Centraal Verkiezingsbureau brengt in verband met de op 20 december e.k. te houden stemming voor de verkiezing van leden van de Staten van het Gebiedsdeel Curacao in de kiesdistricten Curacao, Aruba en Bovenwindsche Eilanden, ter openbare kennis dat artikel 65 van het Curacaosche Kiesreglement 1937 (P.B.1937 No. 41) bepaalt:

„PERSONEN BIJ WIE EN BESTUURDERS VAN BIJZONDERE ONDERNEMINGEN EN INSTELLINGEN, WAARBIJ KIESGERECHTIGDE PERSONEN IN DIENSTBETREKKING ZIJN, MOETEN ZORGEN DAT IEDER VAN DEZEN, GEDURENDE TEN MINSTE TWEE ACHTEREENVOLGENDE UREN TIJDENS DEN VOOR DE STEMMING BEPAALDEN TIJD, DAARTOE GELEGENHEID VINDE."

De stemming vangt aan des voormiddags 9 uur en duurt tot des namiddags 4 uur.

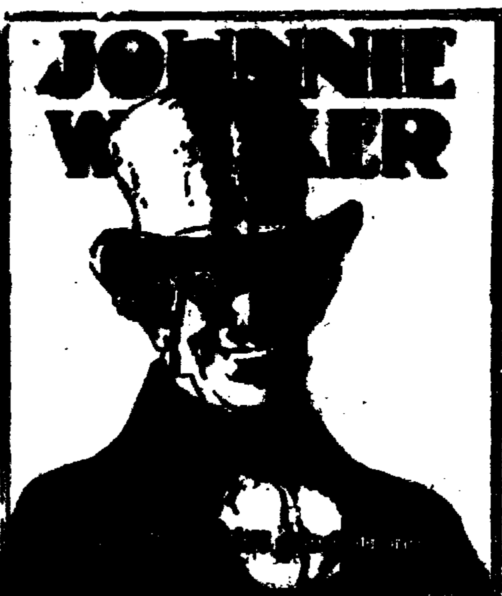
Overtreding van artikel 65 voornoemd wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes weken of een geldboete van ten hoogste fl 50.--

Willemstad, 6 December 1937

Het Centraal Verkiezingsbureau voornoemd

De Secretaris — J. van Toorn Jr.
De Wnd. Voorzitter — R. Boskaljon.

2—2

Kwel u zelven niet, met overdreven angst en bezorgdheid, maar

Stel uw vertrouwen op den Heer, want Hij zorgt voor u.

Een diamant
Viel in het zand
Maar bleef nog steeds
Een diamant.

Schepenlijst over de maand December.

15.	Fransch	Alabama	La Guaira	Cristobal.
16.	Ned.	El Libertador	M'caibo,Aruba	Aruba, Maracaibo
16.	„	Amor	New York	Aruba, Maracaibo
16.	„	Venezuela	Pto. Limon	Amsterdam
16.	Duitsch	Eridan	Port de France	Cristobal
16.	„	Sesostris	Hamburg	Colon
17.	Ned.	Luna	Maracaibo	New York
17.	„	Lochmonar	Londen	Cristobal
18.	„	Baralt	Bonaire	Bonaire
18.	Fransch	Colombie	Colon	Pto. Cabello.

VERTREKDAGEN EN TARIEVEN DER LUCHTMAIL.

(Post tussen Curaçao en Aruba Fl. 0.10. per gram).

Maandag 8 a.m.

Naar:	Aruba	f 0.10
	Maracaibo	0.10
	Coro	0.10

Dinsdag 8 a.m.

Naar:	La Guaira	0.10
	Caracas	0.20
	Coro	0.20
	Maracaibo	0.10
	Colombia	0.30
	Canal Zone	0.25
	Panamá	0.25
	Costa Rica	0.30
	Nicaragua	0.40
	Br. Honduras	0.40
	Honduras	0.40
	San Salvador	0.40
	Guatemala	0.40
	Mexico	0.40
	Ecuador	0.25
	Peru	0.45
	Chile	0.40
	Bolivia	0.45
	Jamaica	0.35
	Cuba	0.40
	Bahamas	0.55
	United States	0.40
	Canad	0.45
	Holland	0.40
	Guanta	0.20
	Caripito	0.20
	Trinidad	0.25
	Aruba 1.30 p.m.	0.10

Woensdag 8 a.m.

Naar:	Aruba	f 0.10
	Maracaibo	0.10
	Colombia	0.30
	Jamaica	0.35
	Cuma	0.40
	United States	0,0
	Holland -x-	0.40
	Coro	0.20
	La Guaira	0.10
	Guanta	0.20
	Caripito	0.20
	Trinidad	0.25
	Br. Guayana	0.30
	Suriname	0.30
	Brazil	0.50
	Uruguay	0.50
	Argentina	0.50

-x- plus f 0.06 voor iedere 20 gram.

Donderdag 1.30 p.m.

Naar:	Aruba	f 0.10

Vrijdag 8 a.m.

Naar:	Aruba	f 0.10
	Maracaibo	0.10

Zaterdag 8 a.m.

Naar:	La Guaira	f 0.10
	Caracas	0.20
	Guanta	0.20
	Caripito	0.20
	Trinidad	0.25
	Puerto Rico	0.35
	Sto. Domingo	0.40
	Haiti	0.40
	Cuba	0.40
	United Staes	0.40
	Canada	0.45
	Holland -x-	0.40
	Suriname	0.30
	Brazil	0.50
	Uruguay	0.50
	Argentina	0.50

-x- plus f 0.06 voor iedere 20 gram.

Zaterdag 1.30 p.m.

Naar:	Aruba	f 0.10

BOEKBEOORDELING.

FRANZ VON STRENG.

HET SCHONE GEHEIM VAN HET HUWELIJK.

Vertaald door W. K. Goderis.
Omslag- en bandontwerp van M. van Coppenolle
(110 bladzijden).
Uitgave Fidelitas. Amsterdam.
Ingenaaid slechts f. 0.70.
In prachtband f. 1.30.

Dit ontroerend werk draagt als ondertitel: „het gulden boekje van het waar huwelijksgeluk". Het heeft dit waarlijk verdiend. Wie daaruit zou willen afleiden, dat het fondant-zoet is, vergist zich deerlijk. De auteur, die sedert het verschijnen der Duits-Zwitserse uitgave in 1937 tot Bisschop van Bazel gewijd werd, is een figuur, waarvan kracht uitgaat en die zich niet in zoetelijkheden verliest. Hij behandelt het probleem van de verhouding tussen Man en Vrouw, van de huwelijksband, die beiden samenbindt tot het christelijk gezin, — zonder schroom, de dingen bij hun ware naam noemend — waarschuwend door ontaarding in velerlei vorm — wijze raad gevend aan de beide partners der huwelijksgemeenschap. In Zwitserland is het werk met veel enthousiasme ontvangen. Binnen **twee maanden** verschenen niet minder dan drie drukken met een totaal-oplage van

15000 exemplaren.

Voor verloofden, ondertrouwden zoekt men vergeefs een werk, dat beter en vollediger dan dit de huwenden, het toekomstige ouderpaar, beter voorbereid op hun toekomstige taak en voor hen in elk opzicht tot baken op de vaak woelige zee van het huwelijk dienen kan.

Voor zelf-studie is het eveneens bijzonder geschikt. Niet het minst voor gehuwden, die ook op latere leeftijd hun nut kunnen doen met deze voortreffelijke uiteenzetting van de diepere zin van het Christelijk Huwelijk. Het bevat vele wijze en buiten het gewone kader vallende raadgevingen. Het houdt opruiming onder de wanbegrippen, die ook in Katholieke kring over doelstelling enz. van christelijk huwelijk wijd verspreid zijn.

Twee romans van
GUY HAMILTON

DE VERGISSING VAN SUPERINTENDANT QUILD

ingenaaid f 2.25 — gebonden f 2.90

In de loopbaan van superintendant Quild ontbreekt het niet aan verrassende wendingen, onverwachte complicaties, sensationele onthullingen. In de strijd om het onschatbare robijnen sieraad „het hart van Sheherade" maakt de gewikste politieman één fout, slechts één fout eerste en laatste, en de gevolgen doen den lezer verbijsterd. Zelfs de meest geroutineerde verwerker van criminele romans zal niet door de sluier heen kunnen zien, waarachter de kundige auteur tot het allerlaatste ogenblik de ware boosdoener verborgen weet te houden.

Ook wie niet van detective-verwikkelingen zonder méér houdt, wordt tevreden gesteld: een aardige, over veel moeilijkheden zegevierend romance loopt door het verhaal en vindt aan het einde haar alleszins bevredigend slot.

HET MYSTERIE OP DE PRINCES MARINA.

ingenaaid f 2.25 — gebonden f 2.90

Evenals „De vergissing van superintendant Quild" is dit zeldzaam spannende verhaal verzorgd tot in alle détails, ook die, welke slechts zijdelings met de intrige in verband staan. Hoe kostelijk zijn de scène op het derderangs-redactiebureau, waar de jonge journalist Leslie Halberton, door een onverwachte grote erfenis, zijn wensdroom: éénmaal de baas de waarheid te kunnen zeggen, in vervulling ziet gaan! De onverzoenlijke wraakzucht van die niet zeer hoogstaande baas zal Leslie dan later nog lelijke parten spelen, als zijn plezierreis met de „Princess Marina" verandert in een angstig drama, als midden op zee geheimzinnige moorden gepleegd worden en internationale schurken den professor-passagier belagen. Dat de professor een beeld van een dochtertje bezit, maakt de zaak voor Leslie óók al niet eenvoudiger...

En alle, steeds wisselende scènes zijn even goed en vlot geschreven. Behalve de verlangde spanning krijgt de lezer fijne humor van waarlijk hoog gehalte als toegift. Het is een van die verhalen, die zelfs een vermoeid mens mee naar bed neemt, omdat hij er nog niet van scheiden kan vóór hij zeker weet, dat het goed komt met de jonge gelieven. Hij zal dan ontdekken, dat de schurk tóch nog net iemand anders was dan hij gedacht had.

Verkrijgbaar in de boekhandel en bij de uitgevers

N.V. Het Nederlansche Boekhuis
Langestraat 70 te Tilburg

Hoe mooi het leven ook wezen moge, er vallen wel eens donkere vlekken op de lichtzijde.

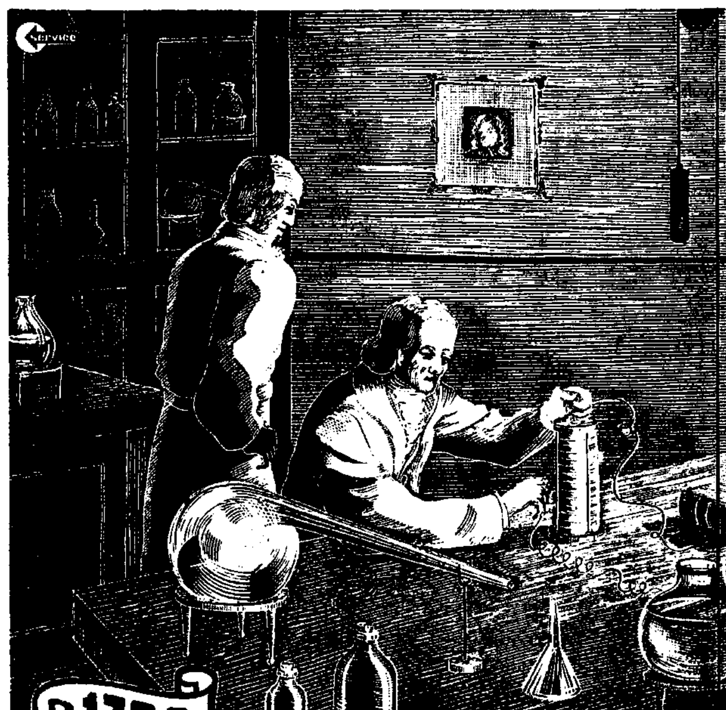
Hoe bitter het leven ook zij, nooit ontbreken de zonnige dagen.

En...... zonderling, het komt meermaals voor, dat juist zij, die de meeste redenen hebben om tevreden te wezen, het minst tevreden zijn, en dat zij, die het hard te verduren hebben, nog altijd de goede kant van het leven waarderen.

Geen ware vriendschap en liefde zonder zelfbeheersing.

Vrees God, wees niet vreesachtig,
Wees kinderlijk, nooit kinderachtig.

Kleinzielige mensen kunnen geen nobele karakters uitstaan.

BEKENDMAKING.

Bij den Gouvernements-dienst kunnen geplaatst worden in den rang van adjunct commies jongelieden in het bezit van diploma H. B. S. B 5 j. cursus en het Staatspractijkdiploma Boekhouden of de akte Boekhouden M. O.

Het practisch bekend zijn met de boekhouding van groote aannemersbedrijven en/of de fabrieksboekhouding strekt tot aanbeveling

Aanvangsbezoldiging voor gehuwden f. 3.468.- voor ongehuwden f. 2.616.-.

Schriftelijke sollicitaties in te zenden voor 22 December 1937.

de wnd. Gouvernements-Secretaris

R. BOSKALJON.

BEKENDMAKING.

De wnd. Gouvernements-Secretaris maakt bekend dat de Gouvernements-Secretarie, daaronder begrepen de Burgerlijke Stand, het bevolkingsbureau alsmede de kantoren van de Districtmeesters in het 2de en 3de district op den **20sten December** e.k. in verband met de dien dag te houden stemming voor de verkiezing van leden van de Staten, **voor het publiek gesloten zullen zijn.**

Willemstad, 13 December 1937,

R. BOSKALJON,

wnd. Gouv. Secretaris.

BEKENDMAKING.

Hierbij wordt onder de aandacht van de abonée's van den Lands Telefoondienst gebracht, dat het tarief voor een hoofdaansluiting binnen den plaatselijken kring waarmede gemiddeld per dag 20 of meer gesprekken worden gevoerd f. 15.- per maand bedraagt.

De abonnée's die meer dan dat aantal gesprekken per dag voeren zullen in het tarief van f. 15.- per maand worden aangeslagen.

De Directeur v/d Landsradio- en Telefoondienst,

2-1 D. MOLENKAMP.